

Sygn. akt IV CSK 349/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku D. M. i J. M.
przy uczestnictwie S. L. i B. L.
o rozgraniczenie nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 3 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w Białymstoku
z dnia 4 marca 2015 r., sygn. akt II Ca 125/15,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 4 marca 2015 r. Sąd Okręgowy w Białymstoku zmienił postanowienie Sądu pierwszej instancji o rozgraniczeniu nieruchomości wnioskodawców i uczestników postępowania w tym tylko zakresie, że uznał za integralną część orzeczenia o rozgraniczeniu jedynie szkic graniczny sporządzony przez biegłego geodetę jako załącznik do opinii, a nie całą opinię biegłego, jak również zmienił częściowo rozstrzygnięcie o kosztach postępowania, zaś w pozostałej części oddalił apelację wnioskodawców, dzieląc ocenę Sądu pierwszej instancji, że granica między nieruchomościami powinna przebiegać według stanu prawnego, którym jest stan posiadania tych nieruchomości w dniu 4 listopada 1971 r., będący podstawą wydania aktów własności ziemi w trybie ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (Dz. U. Nr 27, poz. 250, ze zm. - dalej: „u.w.g.r.”).

W skardze kasacyjnej wnioskodawcy, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazali przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. stwierdzając, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne: „w jakim zakresie wiążące dla Sądu są dane z postępowania uwłaszczającego i z samego aktu własności ziemi wydanego na podstawie przepisów u.w.g.r., w jakim zakresie i na jakiej podstawie, nie mając żadnych danych źródłowych, po upływie ponad 40 lat, biegły geodeta w postępowaniu rozgraniczeniowym może stwierdzić nieprawidłowości tego postępowania - co miało miejsce w sprawie niniejszej, gdzie biegły stwierdza, iż w postępowaniu uwłaszczeniowym nie przeprowadzono pomiarów na gruncie, a jedynie przepisano dane z pomiarów wcześniejszych- ustalenia te legły u podstaw zaskarżonego postanowienia?”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedstawione przez skarżących pytanie nie jest zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., bowiem nie zostało sformułowane jako abstrakcyjne pytanie prawne, powstałe na tle określonego przepisu prawa, wywołujące istotne kontrowersje i rozbieżne oceny prawne, nierozstrzygnięte jeszcze przez Sąd Najwyższy, mimo swojego poważnego i uniwersalnego

charakteru, wymagającego wypowiedzi najwyższego organu sądowego (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 2002/1/11, z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 i z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, niepubl.). Skarżący nie tylko nie sformułowali zagadnienia prawidłowo, nie wskazali przepisu prawa, na tle którego wystąpiło i nie przedstawili żadnych kontrowersji ani rozbieżnych ocen prawnych, jakie wywołuje, lecz przede wszystkim pominęli to, że kwestie przez nich podniesione zostały już rozstrzygnięte przez Sąd Najwyższy w licznych i jednolitych orzeczeniach, między innymi w uchwale z dnia 11 maja 1995 r. III CZP 45/95 (OSNC 1995/10/137) oraz postanowieniach z dnia 23 września 1999 r. III CKN 346/98 i z dnia 16 lutego 2012 r. IV CSK 252/11, niepubl.).

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.